

Творчість Віктора Орта

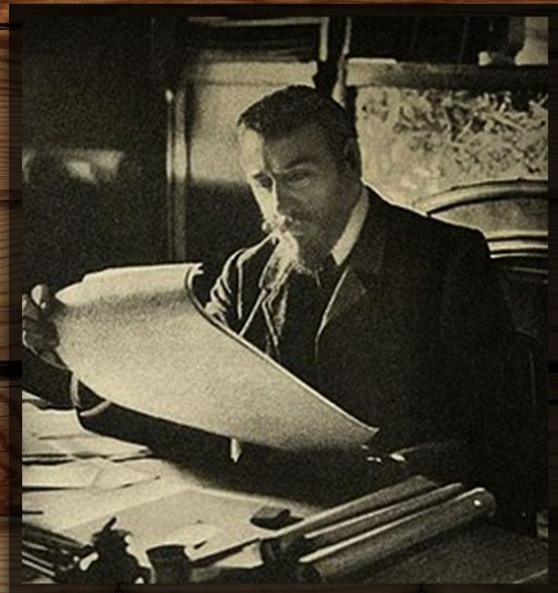

1861-1947

Віктор Орта - бельгійський архітектор, один із засновників стилю модерн в архітектурі.

Чотири брссельських споруди - всі житлові будинки авторства Орта включені в список об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО

Він не тільки створив новий архітектурний декор, але й активно використовував ті форми, які вже широко існували, але й мали статус "нових", "сучасних".

Віктор Орта

Віктор Орта народився в багатодітній родині в бельгійському місті Генті. Його батько П'єр був підприємцем: він майстерно виготовляв взуття найвищого класу, ставлячись до своєї роботи, як до виду мистецтва. Коли Віктор не виявив в собі подібної любові до цієї професії, батько відправив його на будівельні роботи до дядька.

Але єдиним захопленням хлопчика на той момент стала гра на скрипці. Він навіть недовго провчився в Гентській консерваторії, з якої був виключений за погану поведінку.

Біографія

Але перше ж знайомство з архітектурою потрясло Віктора. Після навчання в Гентській Академії витончених мистецтв, 17-річний Віктор починає працювати в майстерні архітектора і декоратора інтер'єрів Жюля Дюббіссона. Тільки смерть батька в 1880 році змусила Орта повернутися на батьківщину.

Роботи Віктора Орта

Особняк Тасселя

Особняк Сольве

Залізничний вокзал в Брюсселі

Ще декілька робіт

Бельгійський центр коміксів

Палац образотворчих мистецтв

Народний будинок

Музей Орта

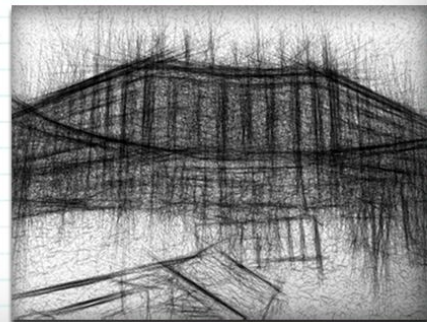

Особняк ван Етвельде

Вокзал Брюссель

Останні роки життя Віктор Орта займався будівництвом залізничного вокзалу в Брюсселі. Цей проект був закінчений лише через п'ять років після смерті архітектора під керівництвом його учениці Максін Брунфо строго за планами Орта.

8 вересня 1947р

у 1939 році архітектор почав
редагувати свої спогади. Віктор
Орта помер 8 вересня 1947 року
й був похований на Іксельському
кладовищі в Брюсселі.

у 1919-1920 роках Віктор Орта
був нагороджений двома вищ-
ими ступенями відмінності,
які присуджуються бельгі-
йською державою - Орта став
членом Ордена Корони і
Ордена Леопольда.
Кілька років по тому
його оголосили членом
французького Почесного
легіону, а в 1932
році бельгійський
король

Альберт I присудив йому титул барона.

Кінець